

CABINET INDIVIDUAL DE AVOCAT

Panaiteescu Ion

ROMTELECOM - FAX (40) 021.410.33.33 ♦ ORANGE 0755.202.202
București, Sectorul 5, Calea 13 Septembrie, Nr. 123, Bl. 129, Sc. 1, Et. 8, Ap. 33
Cod Poștal 050717
e-mail: ion_panaiteescu@yahoo.com

Tribunalul Brașov
Secția Penală
Dosar nr. 2764/62/2022
Inc. cms. șef. [r.] pol. Rotaru Dorin

DOMNULE PREȘEDINTE

Subsemnatul av. Panaiteescu Ion - apărător ales al inc. cms. șef. [r.] pol. Rotaru Dorin, în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 2764/62/2022 - în baza disp. art. 6 §3, lit. a și lit. d - C.ș.E.D.O.;- **în conformitate cu disp. art. 386¹ rap. la disp. art. 281 alin. 1 lit. b¹ și alin. 3 C.pr.pen.,** cu referire la **Deciziile C.C.R. n-rele. 302/2017 și 812/2021, în ref. la Deciziile n-rele. 17/2019 - R.I.L.¹ și 5/2019 - C.D.C.D ale Î.C.C.J.** precum și pentru motivele ce se vor arăta mai la vale, formulez prezenta,

¹Î.C.C.J. Decizia R.I.L. nr. 17 din 24 septembrie 2019: „[...] efectele deciziilor Curții Constituționale nu pot fi interpretate, în procesul de aplicare a legii, de către alte instituții ale statului, întrucât un atare demers ar genera o știrbire a competenței sale exclusive în materie. Prin urmare, instanțele judecătorești nu trebuie să interpreteze efectul deciziei, ci să aplice acea decizie într-un mod conform considerentelor sale, la cazul dedus judecății [...] În partea relevantă a deciziei evocate, Curtea Constituțională a apreciat că, deși este recunoscut faptul că nulitatea absolută nu poate interveni în cazul oricărei încălcări a normelor de procedură, aceasta trebuie să fie incidentă atunci când normele de procedură încălcate reglementează un domeniu cu implicații decisive asupra procesului penal. Referitor la normele de competență, Curtea a observat că, pentru buna desfășurare a activității organelor judiciare, se impune respectarea fermă a competenței lor materiale și după calitatea persoanei. Nerespectarea normelor legale privind competența materială și după calitatea persoanei produce o vătămare care constă în dereglarea mecanismului prin care este administrată justiția. [...] Așa cum deja s-a arătat mai sus, instanța nu poate să interpreteze efectul unei decizii de neconstituționalitate, ci să aplice acea decizie într-un mod conform considerentelor sale, la cazul dedus judecății”.

**CERERE DE SCHIMBARE A ÎNCADRĂRII JURIDICE A FAPTELOR
REȚINUTE ÎN SARCINA INculpATULUI, CA URMARE A
NECOMPETENȚELOR *RATIONE MATERIAE* ȘI *RATIONE PERSONAE* A
ORGANULUI DE URMĂRIRE PENALĂ ,ÎN FINE DE NULITATE
ABSOLUTĂ A ACTELOR DE URMĂRIRE PENALĂ EFECTUATE ÎN
CAUZĂ ȘI DE DESFIINȚARE A ÎNCHEIERII DE CAMERĂ
PRELIMINARĂ, CU RELUAREA *AB INITIO* A PROCEDURII; LA
LIMITĂ, DE VEȚI MENȚINE ZISA ÎNCHEIERE, CEREM, ÎN BAZA DISP.
ART. 396 ALIN. 5 RAP. LA DISP. ART. 16 ALIN. 1 LIT. B, TEZA I,
C.PR.PEN. ACHITAREA INculpATULUI**

I. Precum am zis, în baza precitatului art. 281 alin. 1, lit. b¹ și alin. 3 C.pr.pen invocăm, ***nulitatea absolută a tuturor actelor de urmărire penală*** efectuate de către procurorii D.N.A. - întrucât, astfel cum se va vedea, în prezenta cauză, zisele acte de procedură au fost efectuate prin asumarea unor competențe *ratione materiae*, *ratione personae* pe care legea nu i le-a atribuit sus-pomenitului organ de urmărire penală.²

II. Prezenta *introducere* vine să ilustreze că, în lipsa ***încadrării juridice în infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b, din Legea nr. 78/2000 - a faptei inculpatului de compromitere a intereselor justiției prev. de art. 277 alin. 1 C.pen., - d-na procuroră nu-l putea ancheta pe dl. cms. Rotaru Dorin pentru aceeași faptă, cu dublă încadrare juridică, cu atât mai mult cu cât, infracțiunii de corupție reținută în sarcina sus-numitului îi lipsește latura subiectivă -***

² C.C.R., DECIZIA nr. 812 din 9 decembrie 2021 „...59. Așa fiind, Curtea Constituțională asociază autoritatea de lucru judecat numai acelor hotărâri definitive care poartă asupra fondului cauzei. Per a contrario, Curtea Constituțională nu recunoaște efect de lucru judecat hotărârilor pronunțate în camera preliminară, în exercitarea atribuțiilor judecătorului de cameră preliminară, respectiv hotărârilor pronunțate în temeiul art. 346 și 347 C.pr.pen.. Tot jurisprudența Curții Constituționale relevată anterior consacră dreptul judecătorului de fond de a repune în discuție, în timpul procesului, aspecte de legalitate anterior stabilite, prin hotărârea pronunțată în camera preliminară, în temeiul art. 346 sau, după caz, al art. 347 C.pr.pen., în măsura în care sunt aplicabile dispozițiile legii procesuale din materia nulităților. O asemenea repunere în discuție poate purta fie asupra hotărârii pronunțate în camera preliminară, chiar de către judecătorul de fond, în exercitarea funcției de judecător de cameră preliminară, fie asupra hotărârii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară - întrucât prin hotărârile Curții Constituționale nu se operează nicio distincție, ci se precizează, în mod expres, că posibilitatea invocării nulităților absolute sau relative, după distincțiile mai sus analizate, operează în tot cursul procesului. 60. Pentru argumentele mai sus expuse, Curtea reține că hotărârea pronunțată în procedura camerei preliminare, reglementată de art. 344-347 C.pr.pen., nu are și nu se bucură de autoritate de lucru judecat în fața instanței de fond sau de apel.

animus - or, în limbajul formal al codului de procedură penală asta înseamnă că zisa faptă nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege – **intenția calificată prin scop**. Desigur, s-ar putea zice și că D.N.A. a fost incompetent **ratione materiae**; întrucât, precum în speță, o singură faptă – fie și compusă din mai multe acte materiale identice – nu poate, legalmente primi, și încadrarea juridică a infracțiunii de compromiterea intereselor justiției și, în concomitență, și încadrarea juridică a infracțiunii de corupție menționată - printr-o inadmisibilă prestidigitațiune procedurală, pomenitul organ judiciar **a revopsit infracțiunea de compromitere a intereselor justiției**, precitată, într-o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție - în alte cuvinte „*La meme Janette autrement coiffe*” - deși, nici din actul de sesizare a instanței, și din niciuna dintre probele dosarului, nu rezultă că d-l Rotaru a permis - persoanelor neautorizate și individualizate în Rechizitoriu – nepermisa permisie a **accesului sus-pomeniților la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine** [adică pentru *coruptul* de Rotaru] **sau pentru altul de bani**, [de-al dumisale – din porunca legiuitorului!!!!] **bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.**³

II_{bis}. Prin ipoteză incriminatorie, elementul material al laturii obiective a infracțiunii este diseminarea informațiilor ce nu sunt destinate publicității de **către funcționarul malonest - subiect activ al infracțiunii**, prev. de de art. 12 din Legea nr. 78/2000 și **titularul, adică deținătorul de drept al informațiilor, adică, iarăși, persoana care a primit, sub semnătură de luare la cunoștință, sau în altă modalitate prevăzută de lege, exclusiv în virtutea atribuțiilor lui de serviciu; diseminând apoi, către terți, date nepublice despre desfășurarea proceselor penale; m or, latura subiectivă** - a sus-pomenitei fapte prevăzute de legea penală - este **intenția directă calificată prin scop** – atitudine ce reclamă, imperativ,

³ C.C.R., Decizia nr. 549/2017, „...cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii [art. 12 lit. b -L/78/2000 – n.n.] este aceea ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau indirect de astfel de informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să fie realizată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. [...] Prin urmare, legiuitorul a considerat că această infracțiune trebuie asimilată celor de corupție pentru că, prin modul în care a fost configurată, ea este săvârșită în vederea însușirii unor foloase, indiferent de natura lor, patrimoniale sau nepatrimoniale, în condițiile în care au legătură directă cu serviciul pe care persoana îl prestează.”

obținerea, pentru sine sau pentru altul, de „bani, bunuri ori alte foloase necuvenite” iar nu atingerea scopului infracțional căci astfel de „atingere” este, nu scopul faptei, ci urmarea socialmente periculoasă a acesteia; legea reclamând ca faptele ce constituie elementul material – adică folosirea în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității - să fi fost săvârșite **în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.** Sintagma „*pentru sine sau pentru altul*” are semnificație în plan subiectiv, întrucât încălcarea atribuțiilor de serviciu are drept **finalitate**, [scop!] realizarea unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial pentru subiectul activ al infracțiunii și/sau pentru altă persoană, iar cum legiuitorul nu distinge în privința persoanei circumscrise pronumelui personal în acuzativ „*pentru altul*”, acesta poate fi chiar beneficiarul informațiilor care nu sunt destinate publicității, având în vedere, totodată, că obiectul juridic special al infracțiunii este constituit din relațiile sociale referitoare la comportarea corectă, cinstită, onestă, a celor care dețin informații care nu sunt destinate publicității, fiind apărute relațiile sociale referitoare la interesele patrimoniale și nepatrimoniale ale persoanelor juridice care sunt vătămate prin furnizarea în orice mod, direct sau indirect, a unor astfel de date.

Pentru existența infracțiunii, legea nu cere obținerea efectivă de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite și nici producerea unui prejudiciu material; fiind necesar și suficient ca faptele care constituie elementul material al laturii obiective să fie săvârșite **în scopul** obținerii, pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. ***Este fără relevanță juridică, sub aspectul existenței infracțiunii, împrejurarea că scopul a fost sau nu atins, infracțiunea prevăzută de art.12 lit. b din Legea nr.78/2000 fiind o infracțiune de pericol, iar nu de rezultat. Scopul, ca element al laturii subiective, nu presupune realizarea lui pe linia laturii obiective a infracțiunii. În cazul în care scopul se realizează prin săvârșirea unei fapte ce întrunește trăsăturile unei infracțiuni, aceasta nu este absorbită în infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b din Legea nr.78/2000, ci constituie o faptă distinctă; cele două infracțiuni aflându-se în concurs*** or, în speță, în privința d-lui comisar Rotaru reținem următoarele ***circumstanțe reale - omise de către procuror cu bunăștiință:***

a] *în împrejurările mai sus descrise și potrivit exigențelor Fișei postului [Anexa nr. 1] dumisale, inculpatul nu are calitatea de subiect activ al infracțiunii prev. de art. 12 lit. b, din Legea nr. 78/2000 și/sau al infracțiunii de compromiterea intereselor justiției - prev. de art. 277 alin. 1 C.pen, întrucât sus-numitul nu a accesat zisele informații nedestinate publicității* [Rechizitoriu, f. 213, verte] - *în exercițiul atribuțiilor de serviciu, potrivit disp. art. 12, art. 1 alin. 1, lit. a din Legea nr. 78/2000, de zice: „Prezenta lege [...] se aplică [persoanelor care - n.n. - I.P] exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice”. În conformitate cu disp. art. 277 alin. 1 C.pen. unde citim: „Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, se pedepsește...”*

b] - apoi, *nedumirit și umoristic* - la f. 213 - § 4, *in fine*; f. 216 § 3 - ale actului desesizare - s-a reținut, în esență, că „...toate aceste [nepermise permisi - n.n. - I.P.] de acces la informații nedestinate publicității au fost comise în scopul de a obține pentru **martora C.D.M. sau pentru numitul Ich. A.** [??] „...foloase necuvenite constând în avantajul conferit „prin aceea că [în cazul martorei C.D.M. -n.n. I.P.] încă de la început a cunoscut că face obiectul unor cercetări penale...” și/sau în cazul numitului Ich.A „de punere a organelor de urmărire penală în imposibilitatea de a lua la cunoștință despre săvârșirea acestei fapte de corupție și tragerea la răspundere penală a făptuitorilor...”. [ibid, f. 215, *in fine*] or, în contextul celor ce precedă, nu putem omite ultimul enunț oximoronic al organului de urmărire penală, în conformitate cu a cărui logică, aflăm și că d-na procuroră știa despre săvârșirea unor fapte de corupție și că, în concomitență, dumneaei s-a aflat în imposibilitate de a lua la cunoștință despre săvârșirea aceluiași fapte.

În raport cu cele expuse, reținem că, mai curând, **corecta încadrare juridică** a faptelor de diseminare de informații ce nu sunt destinate publicității, este aceea de divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, prev. de art. 304 alin. 2 C.pen. de zice: „Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau **care nu sunt destinate publicității, de către cel care ia cunoștință de acestea, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.”**

Da, dar zisele informații să fi fost clasificate prealabil, drept „secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității.”

Dacă nu, nu!

III. În speță, *procurorul - mă rog, d-na procuroră! - nu a precizat nicăieri în cuprinsul Rechizitoriului de ce, pentru care motiv, inc. Rotaru Dorin le-a permis unor terți accesul la informații nedestinate publicității* - căci atare faptă este prevăzută de legea penală numai dacă, și în măsura în care, este *săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*⁴. Numai că, zisele foloase necuvenite au fost obținute de către beneficiari neautorizați ai informațiilor⁵ iar nu, *astfel cum, în mod imperativ reclamă dispozițiile pertinente ale art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, precitată* - de către cms. șef-pol. Rotaru Dorin care, terț fiind - precum am demonstrat *supra* lit. a] - *nu are calitatea de subiect activ calificat* atât al zisei infracțiuni - asimilată infracțiunilor de corupție - cât și al infracțiunii de compromiterea intereselor justiției, prev. de art. 277 alin. 1 C.pen., căci subiectul activ al acesteia este - precum am mai zis, *„funcționarul public care a luat*

⁴ CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ. DECIZIA PENALĂ NR. 381/A din 09 octombrie 2020. „...În ceea ce privește infracțiunea art. 12 lit. b din Legea nr. 78 din 8 mai 2000 [] se arată că, Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite: b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.. *Pentru existența infracțiunii, legea nu cere obținerea efectivă de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite și nici producerea unui prejudiciu material, fiind necesar și suficient ca faptele care constituie elementul material al laturii obiective să fie săvârșite în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. Este fără relevanță juridică, sub aspectul existenței infracțiunii, împrejurarea că scopul a fost sau nu atins, infracțiunea prevăzută de art.12 lit. b din Legea nr.78/2000 fiind o infracțiune de pericol, iar nu de rezultat. Scopul, ca element al laturii subiective, nu presupune realizarea lui pe linia laturii obiective a infracțiunii.* În cazul în care scopul se realizează prin săvârșirea unei fapte ce întrunește trăsăturile unei infracțiuni, aceasta nu este absorbită în infracțiunea prevăzută de art.12 lit. b din Legea nr.78/2000, ci constituie o faptă distinctă, cele două infracțiuni aflându-se în concurs.

⁵ C.C.R. Decizia nr. 400 din 15 iunie 2016 - *„noțiunea de folos necuvenit utilizată de legiuitor nu are caracter echivoc, întrucât își are explicațiile doctrinare conturate de-a lungul anilor și reflectă faptul că folosul astfel obținut este „legal nedatorat”, are caracter de retribuție, constituind o plată ori răsplată în vederea determinării unui act explicit, un contraechivalent al conduitei lipsite de probitate al subiectului activ al infracțiunilor de abuz în serviciu ori de uzurpare a funcției. De altfel, câtă vreme ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, atunci folosul presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate. De asemenea, sintagma de „foloase/avantaje necuvenite” este folosită și în instrumente internaționale precum Convenția penală cu privire la corupție, adoptată de Consiliul Europei la 27 ianuarie 1999, la Strasbourg, ratificată de România prin Legea nr. 27/2002.”*

cunoștință de informațiile confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, în virtutea funcției.”

III_{bis}. În conformitate cu disp. art. 277 alin. 1 C.pen., ***informațiile confidențiale***, a căror divulgare are drept consecință compromiterea intereselor justiției, sunt informațiile „***privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă***”, divulgate de către, *inter aliis*, un funcționar public ***care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției***, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, în fine, tot faptă prevăzută de legea penală este, potrivit alin. 2 *ibid*, și „***dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției***”.

III_{ter}. În vederea prevenirii și descoperirii faptelor care constituie încălcări ale precității Legii nr. 182/2002, au fost elaborate acte normative de punere în aplicare a zisului act normativ - *ex.g.* Hotărârea de Guvern nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu și/sau Hotărârea nr. 585 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România

IV. În raport cu cele ce precedă, reținem că urmărirea penală efectuată în prezenta cauză a nesocotit într-o măsură hotărâtoare dispozițiile pertinente ale actelor normative pomenite *supra*. pct. **III_{ter}**. or, noi nu negăm faptele săvârșite de către inculpat ci tratarea otova și *cu mânie proletară* ori cu nesocotirea legii, prin ignorarea lipsei calității de subiect activ calificat a autorului faptelor cercetate.

În conformitate cu disp. art. 15 din Legea nr. 182/2002, sunt „***informații clasificate*** - informațiile, datele, documentele de interes pentru securitatea națională, care, datorită nivelurilor de importanță și consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate, trebuie să fie protejate;” iar potrivit celor ce sunt reglementate, *ibid*, lit. e, „***informații secrete de serviciu*** - informațiile a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat”

Accesul la informațiile nedestinate publicității - cum sunt și informațiile clasificate, bunăoară - este strict reglementat or, d-na procuroră nu a epuizat în Actul de sesizare, problematica naturii,

detaliilor și volumului informațiilor diseminate de către inculpat în perioada martie – aprilie 2020 către Croitoru Diana ori către Ichim Aurel.

V. În context, reținem și că, **descriind în Rechizitoriu** atât la f. 213 pct. IV subpct. 1.1. - *recto* - cât și, la aceeași filă, - *verte* - **exact aceeași faptă** reținută în sarcina inculpatului, **d-na procuroră a comis uriașă eroare de a o califica atât ca infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție - sancționată potrivit disp. art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000** [f. 213 *recto*]; cât și ca **infracțiune de compromiterea intereselor justiției - prev. de art. 277 alin. 1 C.pen.** [f. 213 *verte*] or, în afara distincțiilor operate în privința ziselor infracțiuni, potrivit celor ce precedă, aceasta constituie o imposibilitate juridică și o încălcare nepermisă a principiului logic al *non-contradicției* - potrivit căruia este imposibil ca în același timp și sub același raport, un obiect să fie și A și non A. sau, mai direct și... mai românește: propoziția „Ființa F este cal” și Propoziția „Aceeși ființă F este măgar”, nu pot fi, împreună, adevărate dar pot fi ambele false - or, precum în speță, **aceeași faptă nu poate să fie, în concomitență, și infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție și infracțiune de compromiterea intereselor justiției; dar este posibil ca zisa faptă să nu fie niciuna dintre cele două infracțiuni or, astfel fiind, în privința obiectului și limitelor judecării, trebuie să admiteți că actul de sesizare nu vă poate investi cu soluționarea unei imposibilități logice ce derivă de la o stare de fapt imposibilă! Pe de o parte!**

VI. Pe de altă parte,, reținem că, d-sa, d-l cms.-șef Rotaru este trimis în judecată pentru săvârșirea, *inter alia*, **a două infracțiuni** de folosire în orice mod, direct sau indirect, de **informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații**, prev. de art. 12 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 [*ibid.*, f. 213, *in fine*] or, examinând această încadrare juridică - în cazul ambelor fapte, se înțelege - constatăm, *prima facie*, că sus-pomenitelor **infracțiuni, reținute de către procuror în sarcina inculpatului, le lipsește scopul în vederea atingerii căruia, Rotaru Dorin a săvârșit faptele.**”

VI_{bis}. Contrar **considerentelor** expuse *infra* [nota de subsol nr. 8] - **obligatorii și opozabile erga omnes** - d-na procuroră precizează [*ibid.*, f. 213, §4] că, inc. Rotaru Dorin a permis accesul martorei Croitoru Diana și d-lui Ichim Aurel [*ibid.*, f. 216 §3] la informații ce nu sunt destinate publicității „...**în scopul obținerii pentru Croitoru Diana**

Mihaela și/sau pentru Ichim Aurel de foloase necuvenite constând în avantajul conferit acestora prin aceea că, încă de la început, au cunoscut că fac obiectul unor cercetări penale” or, prin expresia „pentru altul”⁶ din ipoteza disp. art. 12 al Legii nr. 78/2000, instanța de contencios constituțional a statuat, cu putere obligatorie, cele ce vă sunt puse la dispoziție în nota de subsol nr. 8 -; or, astfel fiind, **faptele redată în cele ce precedă nu întrunesc - în niciunul dintre cele două cazuri - elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 fiindcă, acesteia îi lipsește latura subiectivă - animus.**

<p>a)]- în perioada aprilie - mai 2020... i-a transmis martorei Croitoru Diana Mihaela, ...că este vizată de măsuri de supraveghere tehnică și va face obiectul unor mandate de percheziție domiciliară, toate acestea în scopul obținerii pentru Croitoru Diana Mihaela de foloase necuvenite constând în avantajul conferit acesteia prin aceea că, încă de la început, a cunoscut că face obiectul unor cercetări penale, fapte ce întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor</p>	<p>b)]-în perioada aprilie - mai 2020... a divulgat, fără drept, informații confidențiale ... de care a luat cunoștință în virtutea atribuțiilor de serviciu ... către Croitoru Diana Mihaela, căreia i-a comunicat, atât direct ... căreia i-a comunicat, atât direct (în perioada aprilie - mai 2020) cât și prin intermediul fratelui său, Croitoru Ionuț (în cursul lunii aprilie 2020), că îi sunt interceptate convorbirile telefonice, aceste acțiuni având aptitudinea de a împiedica/îngreuna urmărirea penală efectuată față de aceasta ... întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de compromiterea intereselor justiției prevăzută de art. 277 alin. 1 C.pen..</p>
--	--

⁶ C.C.R. Decizia nr. 422/2017:15. [...] Curtea a reținut că sintagma "în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite" are un înțeles univoc, destinatarul normei putând desprinde cu ușurință conduita prohibită reglementată. În acest sens, [...] Curtea a observat că noțiunea de "folos necuvenit", [...] reflectă faptul că folosul astfel obținut este "legal nedatorat", are caracter de retribuție, constituind o plată ori o răsplată în vederea determinării unui act explicit, un contraechivalent al conduitei lipsite de probitate a subiectului activ al infracțiunilor de corupție. De altfel, având în vedere că *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, folosul presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servicii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate..."

<p><i>persoane neautorizate la aceste informații prevăzută de art. 12 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 78/2000.</i></p>	
---	--

Tabelul ce precedă cuprinde ***o singură faptă*** care, prin consecințele ce constituie urmarea periculoasă a aceluiași act material - ***divulgarea sau diseminarea de informații confidențiale*** - se ipostaziază, la prima vedere, în două infracțiuni aflate în concurs ideal:

a)]- obținerea de foloase necuvenite în condițiile de reglementare prev. de art. 12 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

b)]-îngreunarea urmării penale în aceeași cauză, adică ***compromiterea intereselor justiției*** prevăzută de art. 277 alin. 1 C.pen. or, prin ipoteză legiuitorul a considerat că fapta menționată supra, pct. a] și incriminată la precitatul art. 12 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 78/2000, constituie infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție numai dacă informațiile au fost folosite direct sau indirect, ***în scopul*** de a obține ***bani, bunuri ori alte foloase necuvenite***⁷ pentru sine sau pentru altul or, în optica d-nei procurare, chiar dacă foloasele nu au fost culese de către d-l Rotaru ci de către persoanele prevenite, în cauză, ar fi întrunite elementele constitutive ale zisei infracțiuni asimilate aceluia de corupție, săvârșită în ***coautorat forțat*** [sic!] ***de către funcționar și de către beneficiar - unul cu faptele și ponoasele*** [funcționarul] ***celălalt cu foloasele!*** [Croitoru și Ichim]; deși potrivit legii, numai persoana autorizată să dețină informațiile nedestinate publicității și care diseminează asemenea date pentru atingerea scopurilor individualizate de către legiuitor la art. 12 alin. 1 din Legea nr 78/2000, fiind și autorul infracțiunii asimilate infracțiunilor de corupție potrivit disp. art. 12 lit b, din Legea nr 78/2000, ***el și nu alții*** [Ichim Aurel și/sau Croitoru Diana Mihaela] - ***primește direct -sau***

⁷ C.C.R. - DECIZIA nr. 584/2018: „57. Curtea reține că infracțiunea analizată este structurată prin raportarea tezei introductive a art. 12, care conține o cerință esențială - scopul - specifică infracțiunilor de corupție, la modalitățile alternative de săvârșire a acesteia, astfel că nu aceste ultime modalități constituie infracțiunea în sine. Astfel, ***dacă aceste fapte sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, devine incident art. 12 din lege, însă, în lipsa acestui scop, devin aplicabile prevederile corespunzătoare din Codul penal [...].*** 59. Prin urmare, Curtea constată că relațiile sociale ocrotite, prin infracțiunea anterefărită, nu vizează buna desfășurare a activității de serviciu, ci, prin adăugarea unui scop ca cerință esențială a laturii obiective a infracțiunii, se referă la relațiile sociale privind cinstea, onestitatea, probitatea funcționarului în exercitarea activității de serviciu, ceea ce duce la concluzia potrivit căreia această infracțiune, ca natură juridică, nu este o infracțiune de serviciu, ci una de corupție.

indirect pentru sine sau ai săi, – cu titlu de serviciu de afectatiune specială, cadou, suvenir, surpriză, bani bunuri sau foloase.⁸

VI_{ter}. Necompetența *ratione materiae* a S.T.A.-Brașov are drept consecință directă și inevitabilă, astfel cum se zice la disp. art. 281 alin. 1 lit. b¹ C.pr.pen. - incident în cauză potrivit Deciziei nr. 302/2017 a C.C.R. - nulitatea absolută a tuturor actelor de urmărire penală efectuate în cauză - inclusiv, *y compris*, nulitatea absolută a Rechizitoriului - care, se știe, nu este act de urmărire penală, ci act de sesizare a instanței.

VI_{quater}. În fine, banii, bunurile, valorile sau foloasele primite – de către funcționarul corupt se confiscă, potrivit disp. art. 112 lit. e C.pen.; dar folosul „...*păcum au aflat...*”, Ichim Aurel și Croitoru Diana Mihaela, se confiscă? și dacă da, de la cine? Căci dacă, pe de o parte, e adevărat că, potrivit precitatului art. 112 lit e, C.pen. unde citim: „...**sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia**; pe de altă parte, tot atât de adevărat este și că potrivit disp. art. 107 alin. 3 *ibid*, de zice: „Măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului **nu i se aplică o pedeapsă**” or, nici Ichim,

⁸ Cureaua de Apel Timișoara - Secția Penală Decizia nr. 582/2018 - „...*Buletinul curților de apel nr. 10 din 30 octombrie 2018. Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 12 alin. 1 lit. b, din Legea nr. 78/2000, Curtea reține că în sfera informațiilor confidențiale intră acele informații care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri legale, impuse de interese sociale. Aceasta nu înseamnă că orice diseminare de informații confidențiale intră în sfera de aplicare a textului legal criticat, întrucât cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii nu este aceea a nerespectării unei clauze de confidențialitate ori a unor norme legale, regulamentare, statutare, ci aceea ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau indirect de astfel de informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să fie realizată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. Or, în cauza de față, nu rezultă că inculpatul a oferit aceste informații în scopul arătat în textul de incriminare. [...] Referitor la temeiul juridic al achitării, respectiv art. 16 lit. c) C.proc.pen., Curtea apreciază că acesta nu se referă doar la cazul existenței ca dovedite a unei infracțiuni, cu privire la care inculpatul trimis în judecată nu este autorul acesteia, ci și la cazul în care nu există probe că inculpatul a săvârșit un act, în lipsa căruia fapta nu este infracțiune, cu atât mai mult cu cât reglementarea actuală nu cuprinde și teza achitării pentru nedeplinirea elementelor constitutive ale infracțiunii. [...] Din materialul probator existent în cauză instanța a reținut că din actele de urmărire penală nu rezultă dovezi că inculpatul a săvârșit infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată respectiv: "folosire direct sau indirect a unor informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului la acestea a unor persoane nedreptățite, în scopul obținerii unor avantaje necuvenite" prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000..."*

nici Croitoru nu sunt făptuitori ai infracțiunii asimilate infracțiunii de corupție și prevăzută la art. 12 alin. 1 lit b din legea nr 78/2000 - încât, după logica d-nei procurare ei vor fi lăsați să profite din plin de pozna ce li se atribuie, aidoma condamnatului la pedeapsa capitală care află, nepermis, data la care va fi executat; de aceea, **dedesubt-iscălitul oferă, drept recompensă, premiul Nobel pentru anticorupție - faza pe județ - deocamdată! - aceluia care va confisca de la o persoană ceea ce ea știe!!!**

VI_{quinque} Sus-numiții [Croitoru și Ichim] nu au, în speță, nici calitatea de funcționar public sau asimilat acestuia și nici calitatea de făptuitor încât, de aici, atârnă următoarele două consecințe:

-a] faptele nu constituie infracțiunea asimilată celeia de corupție ci, eventual, una dintre faptele incriminate la disp. art. 226 alin. 2; art. 227, art. 277, art. 302; art. 303 art. 304; art. 407 C.pen. - or, niciuna dintre infamantele **trădări** enumerate în cele ce precedă nu este atribuită spre competentă cercetare, D.N.A.

Pe de o parte.

-b] Pe de altă parte, în speță, d-na procuroră nici nu-i reproșează d-lui Rotaru primirea vreunei remunerații, în iluzia **înșelătoare** [Sic!] potrivit căreia cei care au primit foloasele sunt corupți... Dacă așa e, atunci, **distinsul domn comisar Rotaru nu e corupt - potrivit textelor de lege invocate și, mai ales, potrivit precitatei Deciziei nr. 422/2017 a Curții Constituționale - incidentă și în conformitate cu Decizia 17/2019 - R.I.L. a Î.C.C.J.**⁹ În acest caz, poate organul de urmărire penală, puteți d-voastră, d-le președinte, contrazice zisa Decizie 422/2017? Dacă da, cum?!

VI_{sex}. În context, deosebit de respectuos vă atrag luarea-aminte - atât d-voastră cât și reprezentantei D.N.A. - că **ați dovedi probitate dacă, în replică la problematica prezentelor excepții, veți oferi răspunsuri independente de concluziile scrise ale d-nei procurare - fiindcă noi pretindem abordări pertinente, cu arătarea textului de lege, alineatului și tezei care justifică soluția pe care o veți pronunța în cauză. În lipsa unei astfel de abordări vom considera că, am fost privați de primul grad de jurisdicție.**

Dacă d-na procuror și-a asumat competența prin interpretarea analogică a disp. art. 281 alin. 1, lit. b¹ C.pr.pen., - **d-na procuror a**

⁹ **Decizia nr. 17/2019 - R.I.L.**; „...instanțele judecătorești nu trebuie să interpreteze efectul deciziei, ci să aplice acea decizie într-un mod conform considerentelor sale, la cazul dedus judecătii...”.

greșit căci normele de procedură sunt strictissime interpretatione, prin urmare, precitata regulă de la art. 281 alin. 1, lit. b¹ C.pr.pen., nu se aplică și la parchete - când, precum în speță, urmărirea a fost efectuată de către un Parchet superior celui competent - întrucât, iarăși, la art. 325. alin. 1, ibid., se zice: „Procurorii din cadrul parchetului ierarhic superior pot prelua, în vederea efectuării sau supravegherii urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, [numai! - n.n. - I.P.] prin dispoziția motivată a conducătorului parchetului ierarhic superior” or, în speță, asemenea dispoziție motivată nu există, încât, pentru aceste motive, rămâne cum am stabilit: toate actele de urmărire penală efectuate de către procurorii S.T.A. Brașov în prezenta cauză, sunt lovite de nulitate absolută.¹⁰

VII. În conformitate cu disp. art. 55. - alin 1 lit. b și alin. 4 C.pr.pen., din categoria organelor de urmărire penală fac parte și organele de cercetare penală ale poliției judiciare cu atribuții care sunt îndeplinite de către **ofițeri anume desemnați în condițiile legii** - în speță, **Legea nr. 364/2004** - privind organizarea și funcționarea poliției judiciare - unde la art. 6 alin. 1 se zice: „Numirea, promovarea și eliberarea polițiștilor în/din funcțiile structurilor poliției judiciare se fac potrivit normelor de competență aprobate prin **ordin al ministrului afacerilor interne**, [s.n. - I.P.] cu **avizul** procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție” numai că, textul de lege reprodus în cele ce precedă a fost declarat neconstituțional¹¹ încât, astfel fiind, urmează să examinăm, pe rând: -a] care sunt, în cauză, consecințele excluderii - din fondul activ al legislației României, - **articolului 6 alin 1 din Legea nr.**

¹⁰ Decizia nr. 302/2017 a C.C.R.: „constată că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională. Definitivă și general obligatorie.”

¹¹Curtea Constituțională Decizia Decizia nr. 317/2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. [...] art. 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare - Monitorul Oficial, Partea I nr. 605 din 23 iulie 2019. „24. În contextul Legii nr. 364/2004, reglementarea care se referă la numirea, promovarea și eliberarea polițiștilor în/din funcțiile structurilor poliției judiciare constituie obiectul art. 6 alin. 1, [...] Acest text de lege nu stabilește însă care sunt criteriile și condițiile potrivit cărora pot avea loc aceste evenimente care marchează parcursul carierei polițistului, ci face trimitere la normele de competență aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne. În speță, a fost invocat **Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 1.504/2006** [privind desemnarea polițiștilor ca organe de cercetare ale poliției judiciare, numirea, promovarea și eliberarea polițiștilor în/din funcțiile structurilor de poliție judiciară și încetarea acestei calități,] **care nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.**”

364/2004 - afectează această împrejurare și actele de urmărire penală efectuate în cauză de către poliția judiciară a D.N.A¹²?

b]în baza disp. art. 52 alin.1 și alin. 2 C.pr.pen., chestiunea prealabilă a INEXISTENȚEI „**Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 1504/2006 drept urmare a NEPUBLICĂRII**”¹³ sus-zisului act administrativ normativ - în Monitorul Oficial al României, Partea I - contrar disp. art. 11 alin. 1 din Legea nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă, pentru elaborarea actelor normative, unde, *inter alia*, se zice: „**În vederea intrării lor în vigoare, [...] ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii**

¹² **Curtea de Apel Galați. Încheiere Camera de Consiliu din 23.10.2020:** [...] Admite cererile și excepțiile invocate de inculpații Harca Mircea și Ștefan (Sgârcitu) Liliana Valentina și în rejudecare: **Constată nulitatea absolută a punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică încuviințate de instanța de judecată** prin: 1. încheierea nr. 32 471/3/25.09.2014 a Tribunalului București - Secția I Penală, în baza căreia au fost emise mandatele de supraveghere tehnică: - Mandat de supraveghere tehnică nr. 6973/UP/25.09.2014 privind pe Ștefan Liliana Valentina - Mandat de supraveghere tehnică nr. 69/74/UP/25.09.2014 privind pe Pană Ionuț Lucian; - Mandat de supraveghere tehnică nr. 6979/UP/25.09.2014 privind pe Liliana Valentina și Pană Ionuț Lucian; Puse în executare prin Ordonanța nr. 235/D/P/2012 din 25.09.2014 de către I.G.P.R. - Direcția de Investigare a Fraudelor și de lucrători specializați din cadrul Serviciului Român de Informații. 2. Încheierea nr. 3276/3/8.10.2014 a Tribunalului București - Secția I Penală, în baza căreia a fost emis mandatul de supraveghere tehnică: - Mandat nr. 7397/UP/18.10.2014 privind pe Liliana Valentina; Pus în executare prin Ordonanța nr. 235/D/P/2012 din 08.10.2014 de către I.G.P.R. - Direcția de Investigare a Fraudelor și de lucrători specializați din cadrul Serviciului Român de Informații. [...] Copie de pe prezenta încheiere se va comunica D.I.I.C.O.T. - STRUCTURA CENTRALĂ BUCUREȘTI pentru ca în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul să comunice Completului de Cameră Preliminară de la Tribunalul Vrancea dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei. Definitivă. Pronunțată în Camera de Consiliu a Curții de Apel Galați, azi 23.10.2020. Încheiere finală 23.10.2020

¹³ **Curtea Constituțională-Decizia nr. 392/11 09 2014.** „17. Curtea reține mai întâi că polițistul este funcționar public civil, [și că, - n.n.] statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, [...] Astfel, polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care **ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale.**[...] 20. Curtea reține că textul art. 73 alin. 3 lit. j din Constituție este foarte clar: „Prin lege organică se reglementează: [...] j statutul funcționarilor publici”. **Deci, orice aspect care vizează cele trei elemente trebuie reglementat prin lege organică** 19.Or, dispozițiile legale criticate nu numai că nu reglementează procedura disciplinară prealabilă, [...] ci **delegă** reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort care este abilitat să adopte ordine. Așadar, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un **act administrativ, care, de altfel, în cazul de față, nici măcar nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I** [...] **În aceste condiții, persoana cercetată disciplinar nu cunoaște regulile după care se desfășoară procedura, având în vedere că actul administrativ nu este accesibil și deci nici opozabil...**”

organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”]¹⁴

c]Efectele disp. art. II. alin. 1, din O.U.G. nr. 20/11.02.2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare unde se zice: „Avizele de desemnare în poliția judiciară emise anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență își păstrează valabilitatea...”

VIII. În privința consecințelor excluderii - din fondul activ al legislației României, - *articolului 6 alin 1 din Legea nr. 364/2004*, reținem, *prima facie*, că potrivit disp. art. 14 din Legea nr. 47/1992 - privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale - procedura jurisdicțională reglementată în sus-pomenitul act normativ se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale. ***Astfel fiind, se constată că dispozitivul Deciziei nr. 317/2019 - a Curții Constituționale - îmbracă, sub raport formal, aspectul unei hotărâri civile declarative de drepturi întrucât are următorul conținut: „... constată că dispozițiile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 sunt neconstituționale...”*** or, între efectele hotărârilor judecătorești precum - dezinvestirea instanței, schimbarea obiectului prescripției, forța executorie, puterea lucrului judecat - se regăsesc și ***efectele, constitutiv de drepturi și declarativ de drepturi, ale acestora; ultimul, individualizat prin prezența - în dispozitivul hotărârii - verbului „a constata,” la modul indicativ, timpul prezent, persoana a III-a singulară.***

IX. Prin efectul lor ***declarativ***, hotărârile judecătorești nu atribuie părților drepturi noi, ci constată, doar, existența sau inexistența unui drept, ***ex tunc***; pe când, din contră, hotărârile judecătorești

¹⁴ ***Curtea Constituțională. Decizia nr. 513 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României „27. Curtea constată că faptul că legiuitorul infraconstituțional nu a prevăzut în mod expres care este sancțiunea nepublicării actului administrativ normativ în Monitorul Oficial al României nu echivalează cu lipsa obligației prevăzute de art. 11 alin. 1 și art. 12 alin. 3 din Legea nr. 24/2000, potrivit căroră, [...] ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Acestea reprezintă norme imperative, potrivit căroră actele normative se publică în Monitorul Oficial al României. [...] „o eventuală nepublicare a unor ordine privind regimul disciplinar al personalului din Ministerul Afacerilor Interne, Ministerului Apărării Naționale, precum și din alte instituții asupra căroră au incidență prevederile statutului cadrelor militare sau a unor regulamente militare, în măsura în care acestea au caracter normativ, ține de o neregularitate, iar nu de constituționalitate”.***

constitutive consacră dobândirea drepturilor - *ex nunc* - precum în cazul dreptului de proprietate, bunăoară.¹⁵

IX_{bis}. În raport cu cele expuse și cu textele de lege invocate, reținem că, în speță, potrivit dispozitivului invocatei Decizii, 317/2019, - a Curții Constituționale - **articolul 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 este neconstituțional încă de la data intrării în vigoare a pomenitului act normativ - 27 septembrie 2004 - dar împrejurarea a fost constatată de către instanța de contencios constituțional abia la 21.05.2019**. În acest fel, trebuie înțeles textul disp. art. 147 alin. 4 din Constituție potrivit căruia Deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Așa fiind, posibilitatea de a beneficia de efectele unei decizii prin care instanța de contencios constituțional constată neconstituționalitatea unor dispoziții legale privitoare la urmărirea penală, ar fi anulată dacă teza puterii pentru viitor a deciziilor Curții ar fi receptată în paradigma sugerată [mai cu seamă] de către d-nii procurori - după ale căror opinii, pomenitele decizii nu *retroactivează* [sic!] - în cazurile **facta pendentia**.¹⁶

IX_{ter}. Din analiza extensiunilor semantice ale categoriilor logice „puterea pentru viitor” - a deciziilor Curții Constituționale - și „efectele” - aceluiași decizii - prima dintre ele echivalează instituției încetării efectelor juridice ale dispozițiilor legilor și ordonanțelor constatate ca fiind neconstituționale, după 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă în acest interval Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu prevederile Constituției - astfel cum se zice la art. 147 pct. 1 al Legii fundamentale¹⁷. căci numai prin puterea pentru viitor a deciziilor Curții Constituționale, ele trebuie modificate; pe când, **efectul declarativ al deciziilor Curții Constituționale implică și faptul elementar al constatării că textul de lege declarat neconstituțional trebuie considerat ca atare de la data intrării în vigoare a legii care îl conține**. Așa fiind, lesne se poate

¹⁵ Art. 995. - alin 1 C.pr.civ. „Hotărârea de partaj are efect constitutiv”.

¹⁶ C.C.R., Decizia nr. 685/2018 „198 [...] ținând cont de faptul că deciziile sale produc efecte numai pentru viitor, conform art. 147 alin. 4 din Constituție, Curtea reține că **prezenta decizie se aplică de la data publicării sale, atât situațiilor pendinte, respectiv în cauzele aflate în curs de judecată, precum și în cele finalizate în măsura în care justițiabilii sunt încă în termenul de exercitare a căilor de atac extraordinare corespunzătoare, cât și situațiilor viitoare**.

¹⁷ Efectele art.6 alin.1 din Legea nr. 364/2004 - în formă aplicabilă la 23 iulie 2019 - au fost suspendate, prin Decizia nr. 317/2019 - publicată la data de 23 07 2019 - până la data de 06 09 2019, moment de la care, în baza disp. art. 147 alin 1 din Constituție, textul de lege și-a încetat existența.

conchide că, în speță, statutul de organ de cercetare penală al ofițerilor ori agenților de poliție a fost atribuit, de către o autoritate publică necompetentă - *ratione officii* - Ministrul Afacerilor Interne - ***printr-un act administrativ ocult, dat în executarea unui text de lege neconstituțional ab ovo***; or, astfel fiind, trebuie să admitem că toate actele de urmărire penală efectuate în cauză de către ofițeri sau agenți de poliție necompetenți funcțional, nu că ar fi lovite de nulitate absolută, ci sunt, de-a binelea, inexistente. Încât, singura soluție dreaptă - întrezărită în termeni generici la precitatele art. 6§1 din C.ț.E.D.O. și art. 20 alin. 2 din Constituție este constatarea inexistenței actelor de procedură efectuate de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A. și excluderea probelor obținute în baza acelor acte de procedură.

IX_{quater}. Astfel cum rezultă din pct. 24 al considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 317/2019 [vide supra, nota de subsol nr. 5] Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 1.504/2006 ***nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României*** or, aflându-ne „în prezența...absenței [sic!] publicării unui act administrativ normativ suntem obligați să admitem și consecințele unei astfel de împrejurări adică inexistența și/sau inopozabilitatea - totuna - sus-zisului act administrativ normativ. În conformitate cu disp. art. 2, alin. 1 lit. c, din Legea nr. 554/2004 - a contenciosului administrativ - actul administrativ este actul unilateral, cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care ***dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice***. [s.n. - I.P.]

VII_{quinque}. Efectul remarcabil al actului administrativ este ***forța sa juridică*** derivată de la ***prezumția de legalitate***, căreia îi sunt asociate ***prezumțiile de autenticitate și de veridicitate***. Distinct de forța juridică, actul administrativ în formă scrisă este caracterizat de ***forța sa probantă*** adică de puterea de a constitui dovada celor ce constată. Particularităților rezumativ redată în cele ce precedă le sunt corelative două consecințe imediate: -obligația de executare; -obligația de respectare sau de opozabilitate a actului administrativ; ***Momentul de la care actul administrativ produce sus-pomenitele efecte juridice coincide cu momentul intrării sale în vigoare, care diferă în raport de natura actului după cum urmează: Actul administrativ normativ intră în vigoare, potrivit legii, la data publicării sale iar actul administrativ individual produce toate efectele juridice cerute de lege la data comunicării sale. În primul caz lipsa publicării***

compromite legalitatea, veridiciatatea, autenticitatea, forța probantă precum și obligațiile corelative de executare și de respectare sau opozabilitate. Astfel, actul administrativ va fi considerat inexistent iar împrejurarea poate fi constatată de către orice subiect interesat or, inc. Rotaru Dorin - justifică interes legitim în critica actelor de urmărire penală întocmitde către astfel de terți ai acestei cauze - după cum rezultă din textele de lege invocate și din considerentele ce precedă La data de 11.02.2020 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 103, Ordonanța de urgență nr. 20/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004, privind organizarea și funcționarea poliției judiciare.

X. În expunerea de motive la zisa Ordonanță, legiuitorul delegat își exprimă fățarnic respectul datorat Deciziei nr. 317/2019 - precitată - a Curții Constituționale, în acești termeni: *„Având în vedere aspectele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 317 din 21 mai 2019, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, [...] ținând seama de faptul că termenul de **45 de zile prevăzut la art. 147 din Constituția României a expirat**, iar acest fapt poate determina interpretări diferite în practică referitor la validitatea actelor de urmărire penală efectuate de către lucrători ai poliției judiciare... etc. Ejusdem farinae Același legiuitor delegat comite, însă, un veritabil asasinat... prin fraudă [sic!] la „Constiutiție”¹⁸ întrucât, la art. II alin. 1 teza I, din Ordonanță - reintroduce, pe ușa din dos, în fondul activ al legislației României, *corpul de dromader deces* al disp. art. 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 - în acești termeni confuzi: **„Avizele** [?!] *de desemnare în poliția judiciară emise anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență își păstrează valabilitatea.*”*

XII_{ter}. Obscuritatea înălțătoare a textului de lege ce precedă reclamă următoarele nedeslușiri: -a]dacă prin substantivul comun cu articol nehotărât enclitic, aflat în cazul nominativ plural - **„Avizele”** - din norma precitată - legiuitorul delegat a vrut să spună, de fapt **„Ordinul”** [ministrului afacerilor interne nr. 1.504/2006] *de desemnare în poliția judiciară [...] își păstrează valabilitatea*” etc. asta înseamnă că Guvernul a **„resuscitat... dar cu alte cuvinte”** disp. art. 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 - text care, tocmai, a fost exclus - la data de 06.09.2019 - din fondul activ al legislației României - ca efect direct al omisiunilor Parlamentului sau Guvernului de a pune de acord sus-

¹⁸ Nicolae Ceaușescu - „România pe drumuri...”

pomenita normă legală - declarată neconstituțională - cu disp. art. 73 pct. 3, lit. J din Constituție; or, astfel de manoperă, este un act fraudulos de nesocotire a Deciziei nr 317/2019 - precitată - or, legea ne interzice să obținem un folos pe cale ocolită - în speță păstrarea disp. art. 6 alin. 1 în corpul Legii nr 364/2004 - dacă obținerea aceluși folos este prohibită pe cale directă.-b]În fine, în ipoteza în care, prin același termen - „**Avizele**” - Guvernul s-a referit, bunăoară la „**avizul conform**” al procurorului general al P.Î.C.C.J. ori la **avizul procurorului** desemnat în acest sens, - concepte logico-juridice pe care le regăsim în conținutul disp. art. 55 alin. 4 C.pr.pen., ori, ultimul, și la disp. art. 6 alin. 1 din Legea nr. 364/2004 - reglementarea este de prisos întrucât nu art. 55 alin. 4 C.pr.pen. a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 317/2019 - a C.C.R. - ci disp. art. 6 alin. 1 din Legea nr 364/2004 - privitor la **procedura - nu la avizul!** - numirii ofițerilor și agenților de poliție judiciară prin **ordinul** unui ministru - cu încălcarea disp. art. 73 pct.3 lit J din Constituție. Pe de o parte -c]Pe de altă parte, deși **avizele conforme** - cum este și avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în materia numirii lucrătorilor de poliție judiciară, se caracterizează prin trăsătura lor obligatorie atât din punctul de vedere al solicitării, cât și din punct de vedere al respectării lor numai că, „...între avize și actele administrative - cum e cazul ordinului de ministru există deosebiri fundamentale; - în timp ce manifestarea de voință pe care o concretizează actul administrativ este făcută în scopul de a da naștere, a modifica sau a stinge drepturi și obligații [...] avizele nu au acest scop și nici nu produc aceste consecințe. Instanța supremă, a reținut¹⁹ că actul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curtea de Casație și Justiție a constituit temei al emiterii de către inspectorul general al Poliției Române a dispoziției prin care reclamantul a fost eliberat din structurile poliției judiciare. Or, actele administrative care au aptitudinea să producă efecte juridice [...] sunt dispozițiile de numire, respectiv de eliberare din funcție.[...]Pe cale de consecință, acordarea avizului conform, precum și retragerea avizului conform sunt operațiunile administrative la care se referă dispozițiile art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, din interpretarea cărora rezultă că pot fi atacate exclusiv odată cu actul administrativ la baza emiterii căruia au stat”.²⁰

¹⁹ Î.C.C.J. - Secția de contencios administrativ și fiscal. Decizia nr. 3944/2014.

²⁰ **Silvia Mihaela Daneliuc. Procuror P.Î.C.C.J. - Serviciul judiciar civil. „Avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție...”.** În Revista Pro Lege. Prin urmare, rezultă cu forța evidenței că ordinul procurorului general al Parchetului

XI. În raport cu cele expuse, cu invocatele texte de lege, cu jurisprudența Instanței de contencios european al drepturilor omului deosebit de respectuos, vă rog ca, în conformitate cu disp. art. 345 alin. 3 C.pr.pen., după ce veți lua act de neregularitățile actului de sesizare a instanței, de **nulitatea absolută a urmăririi penale**, subsecventă necompetenței *ratione materiae* - a D.N.A., să constatați și inexistența actelor de procedură îndeplinite în prezenta cauză de către d-na procuroră - ex.g. - **Ordonanțele de delegarea ofițerilor de poliție necompetenți - ratione officii** de a efectua acte de urmărire penală în cauză [Ord. nr. 7/P/2021 - Vol. 1, f. 8-9; f. 10 - f12; - precum și toate Procesele verbale individualizate în Rechizitoriu, f. 185 - f. 212] Ordonanța de începerea urmăririi penale *in personam* [*ibid.* - f 024 - f.137] precum și toate actele de procedură confirmate ori semnate de către autoarea actului de sesizare; încât să-i trimiteti d-nei procuroră convenita Încheiere de ședință cu asemenea măsuri!

XII. În raport cu cele expuse, cu textele de lege invocate și potrivit disp. art. 281 alin. 1 lit. b¹ C.pr.pen. de zice: „*Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind [...] competența materială și competența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală*” împrejurare care are drept consecință nulitatea absolută a actelor procedurale efectuate în cauză pe timpul urmăririi penale de către pomenitul și necompetentul organ judiciar.

În egală măsură, este adevărat și că, d-voastră, în Încheierea de cameră preliminară pronunțată în cauză, ați zis: „...**Concluzionând, la acest moment procesual judecătorul de cameră preliminară este limitat în a observa că în raport de calitatea celor doi inculpați - ofițeri de poliție - și de infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea lor în judecată - art. 12 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 78/2000, art. 277 alin 1 Cod penal etc - potrivit art.13 lit.b din OUG 43/2002 competența de efectuare a urmăririi penale i-a revenit în mod legal Direcției Naționale Anticorupție.**” [f. 6] or, pomenitul act procedural nu are puterea lucrului judecat așa cum ne deslușește Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 812/2021²¹ - și, astfel fiind,

de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, emis în conformitate cu dispozițiile art. 55 alin. 4 C.pr.pen., art. 2 alin. 3, art. 6 alin. 1 și 2 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, nu poate fi atacat în contenciosul administrativ separat de ordinul emis de ministrul afacerilor interne pentru numirea, promovarea sau eliberarea în/din funcțiile structurilor de poliție judiciară și încetarea acestei calități.

²¹ C.C.R., Decizia nr. 812/2021: „58. Având în vedere toate aceste considerente, Curtea reține că, în vederea eficientizării activității organelor judiciare și pentru asigurarea soluționării cu celeritate a cauzelor penale, legiuitorul a introdus, în structura procesului penal, între etapa urmăririi

singura alternativă legală în raport cu aceste nedeslușiri este, astfel cum se zice la art. 386 C.pr.pen., schimbarea încadrării juridice a faptei inc. Rotaru Dorin, care în perioada martie-aprilie 2020 a diseminat informații care nu sunt destinate publicității către numita Croitorul Diana și/sau către numitul Ichim Aurel, din infracțiunea asimilată infracțiunilor de corupție, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 și din infracțiunea de compromiterea intereselor justiției, prev. de art. 277 alin. 1 C.pen., într-o singură infracțiune calificantă a divulgării a informațiilor nepublice, prev. de art. 304 alin. 2 C.pen. și constatând că urmărirea penală a fost efectuată în cauză de către un organ judiciar necompetent *ratione materiae* să declinați competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Brașov²². În fine, potrivit disp. art. 6 §3,

penale și cea a judecării, o etapă intermediară distinctă, ce are ca scop verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de procedură de către organele de urmărire penală, precum și verificarea competenței și a legalității sesizării instanței. Această nouă arhitectură a procesului penal are ca principal obiectiv excluderea ipotezelor în care, ulterior începerii judecării, dosarele penale să poată fi restituite procurorului pentru soluționarea unor chestiuni referitoare la actele realizate în cursul urmăririi penale. Pentru aceste motive, dispozițiile Codului de procedură penală nu prevăd posibilitatea, după momentul începerii judecării, a unei reformări a conținutului încheierii pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară sau a restituirii cauzei la parchet pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 346 alin. 3 C.pr.pen.. **59. Așa fiind, Curtea Constituțională asociază autoritatea de lucru judecat numai acelor hotărâri definitive care poartă asupra fondului cauzei. Per a contrario, Curtea Constituțională nu recunoaște efect de lucru judecat hotărârilor pronunțate în camera preliminară, în exercitarea atribuțiilor judecătorului de cameră preliminară, respectiv hotărârilor pronunțate în temeiul art. 346 și 347 C.pr.pen..** Tot jurisprudența Curții Constituționale relevată anterior consacră dreptul judecătorului de fond de a repune în discuție, în timpul procesului, aspecte de legalitate anterior stabilite, prin hotărârea pronunțată în camera preliminară, în temeiul art. 346 sau, după caz, al art. 347 C.pr.pen., în măsura în care sunt aplicabile dispozițiile legii procesuale din materia nulităților. O asemenea repunere în discuție poate purta fie asupra hotărârii pronunțate în camera preliminară, chiar de către judecătorul de fond, în exercitarea funcției de judecător de cameră preliminară, fie asupra hotărârii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară [sau, după caz, completul competent de la Î.C.C.J.] - întrucât prin hotărârile Curții Constituționale nu se operează nicio distincție, ci se precizează, în mod expres, că posibilitatea invocării nulităților absolute sau relative, după distincțiile mai sus analizate, operează în tot cursul procesului. 60. Pentru argumentele mai sus expuse, Curtea reține că hotărârea pronunțată în procedura camerei preliminare, reglementată de art. 344-347 C.pr.pen., nu are autoritate de lucru judecat decât în limitele stabilite de Curtea Constituțională, respectiv cât privește dispoziția de începere a judecării și imposibilitatea restituirii cauzei la procuror, adică legalitatea actului de sesizare [această din urmă interpretare a instanței constituționale este, de fapt, în acord cu dispozițiile art. 396 din Codul de procedură penală, în materia soluțiilor care pot fi pronunțate în faza de judecată și între care nu se regăsește restituirea cauzei la procuror]”.

²² **C.Ap. Târgu Mureș - Decizia nr. 55/2014 - Admiterea excepției necompetenței materiale. Consecințe. S-a înlăturat din sentința atacată dispozițiile de restituire a cauzei la Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș [...]. S-a trimis cauza Judecătoriei Târgu-Mureș pentru continuarea judecării. În baza art. 192 alin. 3 C. proc. pen. din 1968, cheltuielile judiciare în**

lit. a și lit. d - C.ț.E.D.O și **în conformitate cu disp. art. 386¹ C.pr.pen., vă rog să desființați Încheierea de cameră preliminară stabilind începerea unei noi astfel de proceduri în raport cu nulitatea absolută a actelor de urmărire penală efectuate în cauză.**

XIII. Curtea Constituțională sesizată de către Președintele României cu excepția de neconstituționalitate a de modificare pomenitei Legi nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare²³ iar CCR, prin Decizia din 13.12.2023 „**a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare este neconstituțională. În esență, Curtea a reținut că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, prin conținutul său normativ, care este similar cu cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, contravine dispozițiilor art.1 alin. 3 și 5 și art. 61 alin. 1 din Constituție.**”²⁴

XIV. Pentru considerentele ce precedă și în baza invocatelor texte de lege [vide supra, pct. I, in fine - !] - art. 396 alin. 5 rap. la disp. art. 16 alin. 1 lit. b, teza I, C.pr.pen. - vă rog să dispuneți achitarea inculpatului.

recurs au rămas în sarcina statului, din care suma de 200 lei reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu, va fi avansată Baroului Mureș din fondurile Ministerului Justiției. Notă - judecător Mihaela Vasiescu: Considerentele instanței rămân actuale și după intrarea în vigoare a Legii nr. 1357/2010 privind Codul de procedură penală. Astfel, dacă necompetența materială, teritorială sau funcțională se ivește în faza camerei preliminare, judecătorul de cameră preliminară, după admiterea unei asemenea excepții, nu poate decât să își decline competența în favoarea instanței competente. El nu are căderea să excludă anumite probe sau toate probele administrate în cursul urmăririi penale, sau să restituie cauza la procuror, măsuri pe care le poate dispune doar judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă. Suplimentar, în faza de judecată, fază în care oricum o dispoziție de restituire a cauzei la parchet nu mai este posibilă, admiterea unei excepții de necompetență poate atrage doar declinarea de competență.”

²³<https://www.juridice.ro/714120/presedintele-Romaniei-sesizeaza-ccr-ref-sursele-de-proveni-enta-ale-politistilor-din-politia-judiciara.html>

²⁴ <https://www.ccr.ro/comunicat-de-presa-13-decembrie-2023/>

Cu respect!
Av. Panaitescu Ion

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO